

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w L. w pozwie skierowanym przeciwko J. L. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 21.688,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 06.10.2012r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania sądowego, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 20.08.2012r. doszło do uszkodzenia 2 słupów energetycznych oraz linii energetycznych nN w Ł., przy ul. (...). Uszkodzenie urządzeń energetycznych nastąpiło w wyniku katastrofy budowlanej, polegającej na przewróceniu się rusztowania metalowego rozstawionego przy budynku wielorodzinnym mieszczącym się przy ul. (...). Rusztowanie należało do przedsiębiorcy J. L. i zostało rozstawione w celu wykonania prac remontowych budynku. Powód zaznaczył, iż uszkodzone urządzenia zostały naprawione na koszt powoda przez przedsiębiorstwo (...) sp.j.

Powód zaznaczył, iż powód przed przystąpieniem do rozstawienia rusztowania winien wziąć pod uwagę warunki atmosferyczne panujące w chwili rozstawiania rusztowania oraz warunki prognozowane na najbliższe dni, w ciągu których planował wykonywać usługi remontowe. Zdaniem powoda należało przewidzieć, czy warunki atmosferyczne będą dość dobre, by wykonywać prace remontowe w sposób bezpieczny i bez szkody dla osób bądź pomiotów trzecich, mając na uwadze tak wyrządzenie szkody majątkowej jak i zagrożenie zdrowia i życia osób, które mogły znajdować się w pobliżu konstrukcji. W przypadku, gdy prognoza pogody wskazywałaby na burze połączone z porywistymi wiatrami, pozwany winien zdecydować o nierozstawianiu rusztowania, lub o jego złożeniu, gdyby było już rozłożone. Nadto, w ocenie powódki, pozwany jako profesjonalista powinien ocenić jakiego rozmiaru szkody może wyrządzić przedmiotowa konstrukcja, biorąc pod uwagę jej ciężar i materiał.

Zdaniem powoda, pozwany dopuścił się co najmniej niedbalstwa i winien odpowiadać za szkodę z winy nieumyślnej na podstawie art. 415 kc.

W dniu 29 kwietnia 2013r. Sąd Rejonowy Sąd Gospodarczy w Łomży wydał **nakaz zapłaty** w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem zawartym w pozwie /k.44/.

Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty złożył pozwany, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

Podniósł brak winy w spowodowaniu szkody w mieniu powódki. Zdaniem pozwanego, powód nie udowodnił jego winy, a zdarzenie powstało w wyniku niespotykanych w regionie bardzo silnych wichur. Pozwany zaznaczył, że nie miał możliwości przewidzenia takich zjawisk atmosferycznych, bowiem były one wyjątkowe, a ich występowanie wysoce nieprawdopodobne.

Sąd Rejonowy Sąd Gospodarczy w Łomży ustalił, co następuje:

W dniu 20.08.2012 r. doszło do uszkodzenia 2 słupów energetycznych oraz linii energetycznych nN w Ł., przy ul. (...). Uszkodzenie urządzeń energetycznych nastąpiło w wyniku katastrofy budowlanej, polegającej na przewróceniu się rusztowania metalowego rozstawionego przy budynku wielorodzinnym mieszczącym się przy ul. (...). Rusztowanie należało do przedsiębiorcy J. L. i zostało rozstawione w celu wykonania prac remontowych budynku. Uszkodzone urządzenia zostały naprawione na koszt powoda przez przedsiębiorstwo (...) sp.j. Do uszkodzenia rusztowania doszło na skutek wyjątkowych zjawisk atmosferycznych tj. bardzo silnej wichury, niespotykanej w tej szerokości geograficznej.

Sąd Rejonowy Sąd Gospodarczy w Łomży zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne w całości.

Bezspornie w dniu 20.08.2012 r. doszło do uszkodzenia 2 słupów energetycznych oraz linii energetycznych nN w Ł., przy ul. (...). W tym dniu odnotowano silne porywy wiatru i burze.

Zdaniem sądu, w realiach niniejszej sprawy pozwany nie ponosi odpowiedzialności za szkodę powstałą w dniu 20.08.2012 r.

Zgodnie z art. 415 kc kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Czyn sprawcy, który rodzi odpowiedzialność cywilną, musi posiadać pewne właściwości, cechy, zwane znamionami, odnoszące się do jego strony przedmiotowej i podmiotowej. Znamiona niewłaściwości postępowania od strony przedmiotowej określa się pojęciem bezprawności czynu, natomiast od strony podmiotowej określa się jako winę w znaczeniu subiektywnym (zob. G. Bieniek (w:) Komentarz..., s. 217). Prawo cywilne w zakresie deliktów prawa cywilnego rozróżnia, analogicznie jak prawo karne, dwie postacie winy: **winę umyślną**, dolus i **nieumyślną – niedbalstwo**, culpa. Wina umyślna zachodziła będzie wtedy, gdy sprawca chce (dolus directus) wyrządzić drugiemu szkodę (czyli: ma świadomość szkodliwego skutku swego zachowania się i przewiduje jego nastąpienie, celowo do niego zmierza) lub co najmniej świadomie godzi się na to (dolus eventualis – por. Z. Radwański, A. Olejniczak, Zobowiązania..., s. 200; G. Bieniek (w:) Komentarz..., s. 218; Z. Banaszczyk (w:) Kodeks..., s. 1214). **Wina nieumyślna** zachodziła będzie wówczas, gdy sprawca wprowadzie przewiduje możliwość wystąpienia szkodliwego skutku, lecz bezpodstawnie przypuszcza, że zdoła go uniknąć albo też nie przewiduje możliwości nastąpienia tych skutków, choć powinien i może je przewidzieć. W obu formach mamy do czynienia z niedbalstwem (culpa), bowiem w prawie cywilnym, odmiennie niż w prawie karnym, obie postaci winy nieumyślnej sprowadza się do niedbalstwa (por. Z. Masłowski (w:) Kodeks..., s. 983; W. Dubis (w:) Kodeks..., s. 699). Orzecznictwo przyjmuje, że niedbalstwo polega na niedołożeniu wymaganej w stosunkach danego rodzaju staranności, niezbędnej do uniknięcia skutku, którego sprawca nie chciał wywołać. Ocena miernika postępowania, którego istota tkwi w zaniechaniu dołożenia staranności, nie może być formułowana na poziomie obowiązków niedających się wyegzekwować, oderwanych od doświadczeń uwzględniających reguły zawodowe i konkretne okoliczności, a także określony typ stosunków (art. 355 k.c.) – wyrok SN z dnia 8 lipca 1998 r., III KKN 574/97, niepubl.

Mając powyższe na uwadze sąd uznał, iż pozwanemu nie można przypisać winy w działaniu pozwanego, a w szczególności niedbalstwa czy lekkomyślności. Zdaniem powoda, pozwany jako profesjonalista, przed przystąpieniem do prac powinien ocenić prawidłowość i bezpieczeństwo rozstawienia rusztowania w kontekście panujących warunków atmosferycznych. Nadto winien sprawdzić warunki atmosferyczne prognozowane na najbliższe dni i przewidzieć, czy będą one dobre, by wykonywać usługi remontowe i czy rozłożone sprzęty bądź konstrukcje nie stwarzają zagrożenia osobom trzecim. Sąd częściowo podziela stanowisko powódki, iż pozwany jako profesjonalista winien dopełnić należytej staranności i odpowiednio przygotować front robót. Innymi słowy używane przez niego sprzęty i inne urządzenia winny być bezpieczne dla osób trzecich, używane zgodnie z instrukcją i przeznaczeniem. Zdaniem sądu pozwany uczynił zadość ciężącym na nim obowiązkom i dopełnił wszystkich zasad bezpieczeństwa rozstawiając przedmiotowe rusztowanie. Jak zaznaczył świadek B. L., rusztowanie było montowane standardowo, zgodnie z instrukcją, przez osobę posiadającą uprawnienia do rozstawiania tego typu konstrukcji. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka B. L., bowiem były one spójne, logiczne i skorelowane z pozostałym materiałem dowodowym / ustalenia poczynionymi przez organ nadzoru/. To właśnie w postępowaniu prowadzonym przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Ł. nie stwierdzono uchybień po stronie wykonawcy robót. Poza tym ustalono, iż pozwany przedłożył certyfikat bezpieczeństwa nr B/02/002/10 dla rusztowania ramowego typu DELTA 70 z datą ważności do 01.02.2013 r. , deklarację zgodności rusztowania DELTA 73, protokół technicznego badania urządzeń uziemiających rusztowanie z 26.07.2012 r., książkę operatora nr (...) wydaną przez Instytut (...) upoważniającą pozwanego do obsługi maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i dźwigowych- jako montażystę rusztowań budowlano-montażowych metalowych nr (...). Ponadto w toku postępowania administracyjnego organ kontroli zlecił sporządzenie ekspertyzy technicznej w zakresie ustalenia przyczyn awarii budowlanej powstałej 20.08.2012 r. rzeczoznawcom budowlanym P. D. (1) i P. D. (2).

Rzeczoznawcy wskazali, iż na wystąpienie katastrofy budowlanej miały wpływ :

-rozmieszczenie kotew na rusztowaniu, ich liczba oraz stan techniczny kotew;

-wartości sił kotwiących przenoszonych przez poszczególne kotwy;

-oddziaływanie wiatru. Opiniujący wskazał, iż konstrukcja rusztowania uległa zawaleniu się między innymi z powodu bardzo silnego wiatru, który w przeliczeniu na kilometry odpowiada prędkości 93,6 km/h. Intensywność wiatru zgodnie z PN klasyfikuje się do drugiej strefy obciążenia wiatrem, przy czym teren Ł. należy do I strefy wiatrowej. Powyższe wynikało z informacji Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej wynikało, iż w dniu 20 sierpnia 2012 r. w rejonie Ł. występowały burze, którym towarzyszyły opady deszczu oraz bardzo sile porywy wiatru. Lokalnie, w zasięgu rozbudowanych chmur burzowych, prędkość wiatru w porywach mogła osiągać lub przekraczać 26 m/s.

Reasumując powyższe rozważania, należy przyjąć, iż pozwany właściwie zabezpieczył front robót i nie stwierdzono uchybień w rozstawieniu rusztowania. Przyczyną bezpośrednią zawalenia się rusztowania były ekstremalne warunki atmosferyczne panujące w tym dniu, które były niezależne od woli człowieka. Należy je rozpatrywać w kontekście siły wyższej. Jak zaznaczył pozwany słuchany w trybie art. 299 kpc wichura przyszła nagle, a jej natężenie nie było typowe w tym regionie. Potwierdził to pośrednio świadek M. K. zeznając, iż przed tym zdarzeniem były nagle podmuchy wiatru i najprawdopodobniej doszło do uszkodzenia linii energetycznych w innych miejscach. Tym samym nie można było przewidzieć siły tego zjawiska. Nie można przecież oczekiwać od pozwanego, że będzie w każdej sytuacji zapowiedzi burzy, demontować rusztowanie. Przy takim analitycznym podejściu do prognoz pogodowych nie mógłby sprawnie przeprowadzić prac remontowych.

Reasumując, sąd oddalił powództwo na podstawie art. 415 kc a contrario.

Świadek K. B. potwierdził naprawę uszkodzonych urządzeń, co wobec braku odpowiedzialności pozwanego za szkodę, było bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie.

Zgodnie z art. 98§1 kpc ponieważ powódka przegrała sprawę, zobowiązana jest zwrócić pozwanym koszty procesu. Na koszty te składają się wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w wysokości 2417,00 zł, ustalone w oparciu o § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163 poz.1348 ze zm.) + 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictw oraz wydatki w wysokości 1000 zł.

Dlatego orzeczono jak w wyroku.